

Alicja Gałęzowska, Ewa Stelmachowska

Stroszki, gm. Nekla, woj. poznańskie.
Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 19, 109

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ROŻYCE-STARA WIEŚ
woj. skierniewickie
Stanowisko 3

patrz
okres lateński

SANOK-BIAŁA GÓRA
woj. krośnieńskie
Stanowisko 3

patrz
wczesne średniowiecze

SIEMIECHÓW, gm. Widawa
woj. sieradzkie
Stanowisko 2

Muzeum w Pabianicach

Badania prowadziła mgr Maria Jazdzewska, Finansowa WKZ w Sieradzu. Trzynasty sezon badań. Osada ludności kultury przeworskiej z późnego okresu wpływów rzymskich.

Kontynuacja badań na wzniesieniu sw. "Piekło", ok. 3 km na południe od wsi Siemiecchów.

Na przestrzeni 380 m² odkryto 1 dużą /1,20 x 2 m/ jamę zasobową oraz dalsze trzy chaty nr: XXIV, XXV, XXVI, budowane na planie prostokątnym, o konstrukcji słupowej. Wymiary chat: szerokość od 2 do 3,90 m, długość od 4 do 5,80 m. Inwentarz stanowił ceramikę ręcznie lepiąca i toczoną, kości zwierzęce, przedmioty gliniane, fragmenty przedmiotów żelaznych, polepa - czyli zabytki charakterystyczne dla późnorzymskiej osady w Siemiecchowie.

Do przebadania pozostaje najdalej na północ wyminięta część stanowiska oraz ewentualnie tereny zalesione w części południowej.

Zabytki znajdują się w Muzeum w Pabianicach.

STROSZKI, gm. Nekla
woj. poznańskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziły mgr Alicja Gątkowska i mgr Ewa Steilmachowska. Finansowało Muzeum Archeologiczne. Czwarty sezon badań. Osada z okresu przedrzymskiego i okresu wpływów rzymskich i osada wczesnośredniowieczna /faza B-B/C/.

Badania prowadzono równolegle we wschodniej i południowej części stanowiska, zajętych odpowiednio przez osadnictwo z okresu wpływów rzymskich i wczesnego średniowiecza.

W obrębie strefy osadniczej z okresu wpływów rzymskich poszerzono ku wschodowi powierzchnię przebadaną w latach 1982-1984. Zbadano obszar o pow. ok. 17 arów. Odkryto 2 obiekty mieszkalne /półziemianki o wym.: 1-3,6 x 3,0 m; 2 - 3,2 x 2,0 m/, 58-produkcyjno-gospodarczych /duży obiekt/ o wym. 2,8 x 2,4 m/ ze skupiskiem żużli żel. i spalonych białek drewnianych wewnątrz oraz z przylegającym do niego paleniskiem kamiennym, 9 palenisk cechujących się dużą frekwencją żużli żel., 8 jam z wsadem gliny oraz innych typów jamy i paleniska z zastosowaniem lub bez konstrukcji kamiennych, 13 jam postępowych /w tym 11 związanych z półziemianką/, skupisko kamieni i 7 skupisk ceramiki. W obiektach, warstwie kulturowej, warstwie gleby ornej stwierdzono fr. ceramiki, polepy, kości zwierzęcych, żużla żel. oraz fr. noża, fr. łyżki glinianej, 4 przedmioty, 3 kamienie podkładkowe, 5 rozcieraczy, gładnik kamienny oraz bliżej nieokreślony przedmiot kamienny. W jednym z obiektów mieszkalnych znaleziono brązową zapinkę z grzebytkiem na główce, porwalającą na datowanie tego zespołu na koniec II w. n. e. Materiał ceramiczny uzyskany licznie z obu obiektów mieszkalnych posiada nawiązania w ceramice kultury wielbarskiej /m. in. fr. naczyń zdobionych polami wygładzonymi i chropowatymi/. Ujawniono także pojedyncze fr. ceramiki, które można wiązać z wcześniejszym osadnictwem kultury przeworskiej młodszego okresu przedrzymskiego i ewentualnie początku wczesnego okresu wpływów rzymskich /facetowane krawędzie/.

W wyniku badań rozpoznany został generalnie typ zagospodarowania przestrzeni na osadzie. Duże obiekty /zapewne w większości mieszkalne/ występują regularnie, w układzie szachownicowym, we względnie równych odstępach /odległość między obiektami w tym samym szeregu wynosi 40-50 m, a między obiektami z dwóch sąsiadujących ze sobą szeregów - 25-35 m/. Uchwycono fr. 3 sąsiadujących ze sobą szeregów. Szeregi te mają kształt łagodnych łuków, co uwarunkowane jest ukształtowaniem powierzchni. Przestrzeń między dużymi obiektami, była miejscem działalności gospodarczo-produkcyjnej mieszkańców osady, a zwłaszcza związanej z produkcją żelaza.

W obrębie wczesnośredniowiecznej strefy osadniczej badania koncentrowały się wzdłuż krawędzi wybieżającej. Przebadano obszar ok. 4 arów; zlokalizowano i zbadano 7 palenisk, 7 jam, kilka jam postępowych oraz zakończono badania 2-objektów mieszkalnych. Uzyskany materiał zabytkowy to liczne fr. ceramiki, kości zwierzęcych, brytek polepy, a ponadto grzebień rogowy i fr. przedmioty.